

Faswīs prisfeks ja tuggetwāks norefs mehheks ülles, kui polleks teminal hādda ühtegei olnud. Za olli peālegi illusa nāoga ja wāgga armsad ollid feik temma wiśid ja fōmbed. Agga se tulli temmale nūud jālle riisatusseks, ja wāgga kītsas ja waewarlinne on se te, mis peāle ta peab pōorma, kui ta tahhab patto eest pōggeneda. Kaupmehhe emmand, kes omma mehhega turjaste ellas ja temmasti ūhtegi ei holind, haffkas nūud nore Bōni wiśid tāhhesele pannema, ja armastus temma wasto towsis ta sūddames. Ei ta pannud selle himmo wasto; se faswīs igga páwaga ja wots tis pea woiimust, et ta ennam mu peāle ei mōtlend, kui agga se peāle, kuida ta saaks sedda noort meest omma wōrkude sissetombada ja temmaga ellada. Kūl ta olli nūud hea ja lahke temma wasto — kūl ta nūud rākis libbedaste temmaga, ja melitas tedda igga wiśi, ikka temma seltis olles, kui agga

aaga kaupmees olli fotto ðrralšinud, ehe ðrakteride peál istus. Agga meie nore mehhe ilmasüta sūdda ei moistnud temma növu mitte ja jái likumatta. Kaupmehhe emmand mōtles ſiis, et ta jummalakartus tedda kelsaks, selle himmuse maad andmast, mis ta pūdis temma sūddamesse sūta pōlema. Sepārrast katsus ta nūud feige sugusste növde ja karwala juttude läbbi temma meest Jummalast ðrapbōrda, ja sedda hirmo, mis temmal patto eest olli, ðrrakautada. Ra se nou olli ajata — nōor Bōm jái findlaste omma ueso jure, penne wāggi ja kasso ta jo olli öppinud tundma. Agga sedda wāhhem woiimust kaupmehhe emmand nore mehhe sūddame ülle sai, sedda ennam sūttis armastus temma wasto ta ommas sūddames pōlema. Ühhel öhtul, kui nemmad kahhefeste ūksi foddo ollid, ja Bōm jo olli ennast ridest jahti wōtmäss, tulli ta temma kambri —